

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2017

921/2017

Laki matkapalveluyhdistelmien tarjoajista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee matkapalveluyhdistelmistä annetun lain (901/2017) soveltamisalaan kuuluvien matkapakettien ja yhdistettyjen matkajärjestelyjen tarjoamista (*matkapalveluyhdistelmien tarjoaminen*).

Matkapalveluyhdistelmien tarjoamiseen rinnastetaan tässä laissa lentokuljetusten tarjoaminen kuluttajille, jos kuljetuksen tarjoaa muu kuin lentoliikenteen harjoittaja.

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan vakuuksien valvontaa varten ja maksukyvyttömyyden varalta valtiolle perittävästä valvonta- ja maksukyvyttömyyssuojamaksusta säädetään matkapalveluyhdistelmien tarjoajan valvonta- ja maksukyvyttömyyssuojamaksusta annetussa laissa (922/2017).

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *elinkeinonharjoittajalla* luonnollista henkilöä taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, joka matkapalveluyhdistelmistä annetun lain soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa riippumatta siitä, toimiiko henkilö matkajärjestäjänä, matkanvälittäjänä, yhdistetyn matkajärjestelyn hankkimista edesauttavana tahona vai matkapalvelun tarjoajana;

2) *matkustajalla* henkilöä, joka haluaa tehdä elinkeinonharjoittajan kanssa matkapalveluyhdistelmistä annetun lain soveltamisalaan kuuluvan sopimuksen tai jolla on oikeus matkustaa tällaisen sopimuksen perusteella;

3) *matkajärjestäjällä* elinkeinonharjoittajaa, joka yhdistää matkapalveluyhdistelmistä annetun lain soveltamisalaan kuuluvia matkapaketteja ja myy tai muutoin tarjoaa niitä joko suoraan tai toisen elinkeinonharjoittajan välityksellä tai yhdessä toisen elinkeinonharjoittajan kanssa tai joka toimittaa matkustajan tiedot toiselle elinkeinonharjoittajalle matkapalveluyhdistelmistä annetun lain 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja verkkovarausmenettelyjä käyttäen;

4) *yhdistetyn matkajärjestelyn hankkimista edesauttavalla taholla* sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka edesauttaa matkapalveluyhdistelmistä annetun lain 4 §:ssä tarkoitetun yhdistetyn matkajärjestelyn syntymistä;

5) *matkanvälittäjällä* sellaista muuta elinkeinonharjoittajaa kuin matkajärjestäjää, joka myy tai muutoin tarjoaa matkajärjestäjän yhdistämiä matkapalveluyhdistelmistä annetun lain soveltamisalaan kuuluvia matkapaketteja;

6) *matkapalveluyhdistelmien tarjoajalla* matkajärjestäjää ja yhdistetyn matkajärjestelyn hankkimista edesauttavaa tahoa sekä sellaista matkanvälittäjää, joka on sijoittautunut Suomeen ja joka toimii sellaisen Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneen matkajärjestäjän lukuun, joka ei ole itse asettanut matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2302 (*matkapakettidirektiivi*) mukaista vakuutta muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa (*EU-valtio*) tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ETA-valtio*);

7) *maksukyvyttömyydellä* sitä, että matkapalveluja ei suoriteta matkapalveluyhdistelmien tarjoajan maksuongelmien vuoksi, niitä ei tulla suorittamaan tai ne tullaan suorittamaan vain osittain taikka palveluntarjoajat vaativat matkustajia maksamaan niistä;

8) *paluukuljetuksella* matkustajan kuljetusta lähtöpaikkaan tai muuhun sopimuspuolten sopimaan paikkaan.

2 luku

Maksukyvyttömyyssuoja ja vakuudet

3 §

Vakuuden asettaminen

Suomeen sijoittautuneen matkajärjestäjän on asetettava vakuus, joka turvaa matkapaketista matkustajien suorittamien tai heidän puolestaan suoritettujen maksujen palauttamisen siltä osin kuin sopimuksen mukaisia palveluja ei suoriteta matkajärjestäjän maksukyvyttömyyden vuoksi. Jos matkapakettisopimukseen sisältyy matkustajien kuljetus, vakuuden on katettava myös matkustajien paluukuljetus.

Suomeen sijoittautuneen yhdistetyn matkajärjestelyn hankkimista edesauttavan tahon on asetettava vakuus, joka turvaa kaikkien sen matkustajilta saamien maksujen palauttamisen siltä osin kuin matkapalvelua, joka muodostaa osan yhdistettyä matkajärjestelyä, ei suoriteta sen maksukyvyttömyyden vuoksi. Jos taho vastaa matkustajien kuljetuksesta, vakuuden on katettava myös matkustajien paluukuljetus.

Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneen matkajärjestäjän, joka myy tai tarjoaa myytäväksi matkapaketteja Suomessa tai muutoin suuntaa tällaista toimintaa Suomeen taikka taho, joka edesauttaa yhdistettyjen matkajärjestelyjen hankkimista Suomessa, ja joka ei ole asettanut matkapakettidirektiivin mukaista vakuutta muussa EU- tai ETA-valtiossa, on asetettava vakuus 1 ja 2 momentin mukaisesti.

Suomeen sijoittautuneen matkanvälittäjän, joka toimii sellaisen Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneen matkajärjestäjän lukuun, joka ei ole itse asettanut matkapakettidirektiivin 17 artiklan mukaista vakuutta, on asetettava vakuus sekä oman että päämiehensä maksukyvyttömyyden varalta.

Tässä pykälässä tarkoitettu vakuus on asetettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle.

4 §

Vakuuden hyväksyttävyyys

Vakuuden hyväksyy Kilpailu- ja kuluttajavirasto. Vakuudeksi hyväksytään takaus, muu vakuussitoumus tai vakuutus:

- 1) jonka antajalla on kotipaikka EU- tai ETA-valtiossa;
- 2) jonka antajan Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsoo kykenevän täyttämään maksuvelvollisuutensa; ja
- 3) jonka mukaisen vastuumäärän Kilpailu- ja kuluttajavirasto arvioi riittävän 3 §:ssä tarkoitettuihin matkustajien saatavien maksamiseen.

Vakuuden on oltava tosiasiallinen, ja sen on katettava kohtuudella ennakoitavissa olevat kustannukset. Vakuuden on oltava käytettävissä maksutta.

Matkustajan on saatava hyöty vakuudella toteutetusta maksukyvyttömyyssuojasta asuinpaikastaan, lähtöpaikasta taikka matkapaketin tai yhdistettyihin matkajärjestelyihin kuuluvan matkapalvelun myyntipaikasta riippumatta sekä riippumatta siitä, missä EU- tai ETA-valtiossa maksukyvyttömyyssuojasta vastaava taho sijaitsee.

5 §

Vakuuden ehdot

Vakuuden ehdoista on käytävä ilmi ainakin seuraavat seikat:

- 1) Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi vaatia maksuvelvoitteiden täyttämistä heti, kun matkapalveluyhdistelmien tarjoaja on maksukyvytön;
- 2) vakuus päättyy aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun Kilpailu- ja kuluttajavirasto on saanut vakuudenantajalta kirjallisen ilmoituksen vakuuden päättymisestä;
- 3) Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi irtisanoa vakuuden kuukauden kuluttua siitä, kun se on todennut, ettei vakuudenantaja kykene täyttämään maksuvelvollisuuttaan;
- 4) vakuus kattaa vakuuden voimassaoloaikana syntyneet tässä laissa tarkoitetut matkustajien saatavat ja ne saatavat, jotka ovat syntyneet ennen kuin vakuus on tullut voimaan; ja
- 5) vakuudesta suoritettavat maksut tulee suorittaa veloituksetta Kilpailu- ja kuluttajaviraston yksilöimille pankkitileille.

6 §

Maksukyvyttömyyssuojan vastavuoroinen tunnustaminen

Muuhun EU- tai ETA-valtioon kuin Suomeen sijoittautunut matkanjärjestäjä, joka myy tai tarjoaa myytäväksi matkapaketteja Suomessa tai muutoin suuntaa tällaista toimintaa Suomeen, taikka elinkeinonharjoittaja, joka edesauttaa yhdistettyjen matkajärjestelyjen hankkimista Suomessa, ei ole velvollinen asettamaan vakuutta Suomessa, jos kyseinen elinkeinonharjoittaja on asettanut vakuuden sijoittautumisensa lainsäädännön mukaisesti.

7 §

Vakuuden alentaminen

Kilpailu- ja kuluttajaviraston on alennettava vakuutta matkapalveluyhdistelmien tarjoajan hakemuksesta, kun hakija osoittaa, että se täyttää seuraavat edellytykset:

- 1) matkapalveluyhdistelmien tarjoajan oma pääoma on suurempi kuin viranomaisen sille määräämän vakuuden arvo;
- 2) matkapalveluyhdistelmien tarjoajan tilinpäätöksen mukaisen vaihto- ja rahoitusomaisuuden arvo on kuluvana ja kahtena edellisenä tilikautena ollut vähintään yhtä

suuri kuin tilinpäätöksen mukainen lyhytaikainen vieras pääoma (*selvitys maksuvalmiudesta*); ja

3) matkapalveluyhdistelmien tarjoaja ei ole viiden viimeisen tilikauden aikana toistuvasti tai huomattavassa määrin laiminlyönyt hoitaa veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- ja työttömyysvakuutusmaksuihin sekä Tullin perimiin maksuihin liittyviä velvollisuuksiansa.

Vakuutta alennetaan sillä määrällä, jolla matkapalveluyhdistelmien tarjoajan oma pääoma ylittää sille määrätyn vakuuden. Alennetun vakuuden on oltava kuitenkin vähintään 50 prosenttia hyväksytyn vakuuden määrästä.

8 §

Alennetun vakuuden valvonta

Jos matkapalveluyhdistelmien tarjoajan vakuutta on alennettu, sen on toimitettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle kaksi kertaa vuodessa tilintarkastajan vahvistama laskelma oman pääoman määrästä ja selvitys maksuvalmiudesta sekä perusteltu selvitys toiminnasta vakuuden arvioimiseksi.

Kilpailu- ja kuluttajaviraston on poistettava vakuuden alentaminen, jos matkapalveluyhdistelmien tarjoaja laiminlyö 1 momentissa mainittujen tietojen toimittamisen tai ei enää täytä 7 §:n 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

9 §

Maksukyvyttömyyden toteaminen ja vakuuden käyttäminen

Kilpailu- ja kuluttajavirasto päättää vakuuden käyttämisestä sen jälkeen, kun se on todennut matkapalveluyhdistelmien tarjoajan maksukyvyttömäksi.

10 §

Saatavien maksaminen matkustajille ja paluukuljetusten järjestäminen

Vakuutta käytetään vakuudella turvattujen saatavien maksamiseen matkustajille ja matkustajien paluukuljetusten järjestämiseen.

Matkustajan on esitettävä Kilpailu- ja kuluttajavirastolle vaatimus vakuuden käyttämisestä saatavansa suorittamiseen kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin matkapalveluyhdistelmien tarjoaja todetaan maksukyvyttömäksi. Ennakkomaksujen palautukset on suoritettava ilman aiheetonta viivytystä matkustajan esittämän vaatimuksen jälkeen.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto järjestää tarvittaessa matkustajien paluukuljetuksen. Sen on toimitettava paluukuljetukseen liittyvät tiedot ja ohjeet matkustajalle henkilökohtaisesti ja viivytyksettä matkapalveluyhdistelmien tarjoajan maksukyvyttömyyden toteamisen jälkeen. Jos Kilpailu- ja kuluttajavirastolla ei ole käytössä matkustajan yhteystietoja, on sen julkaistava paluukuljetukseen liittyvät tiedot verkkosivuillaan tai vastaavalla yleisön helposti saatavilla olevalla tavalla.

Matkustajalla ei ole oikeutta korvaukseen tämän lain nojalla, jos hänelle maksetaan 3 §:n mukaisella vakuudella turvattuja saatavia jonkin muun lain tai sopimuksen perusteella. Matkustajalla ei ole myöskään oikeutta korvaukseen paluukuljetuksesta, jos hän jättää ilman perusteltua syytä noudattamatta Kilpailu- ja kuluttajaviraston paluukuljetuksista antamia ohjeita.

11 §

Paluukuljetusten ja saatavien maksaminen valtion varoista

Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi maksaa valtion talousarvion rajoissa paluukuljetusten kustannuksia valtion varoista, jos se matkustajien nopean paluukuljetuksen vuoksi on välttämätöntä. Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi maksaa valtion talousarvion rajoissa matkustajien muita saatavia valtion varoista, jos asetettu vakuus ei riitä kaikkien saatavien maksamiseen tai saatavia ei voida maksaa vakuuksista matkustajan pyynnön jälkeen ilman aiheetonta viivytystä.

Paluukuljetusten kustannukset ja matkustajille maksetut korvaukset korvataan valtiolle vakuuksista.

12 §

Velvollisuus ilmoittaa vakuuteen vaikuttavista muutoksista

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan on viipymättä ilmoitettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle sellaisesta toimintansa laatua tai laajuutta koskevasta muutoksesta, joka voi vaikuttaa velvollisuuteen asettaa vakuus taikka vakuuden määrään tai hyväksyttävyyteen.

3 luku

Vakuudenasettamisvelvollisten rekisteröinti

13 §

Rekisteri vakuudenasettamisvelvollisista ja rekisteri-ilmoitus

Kilpailu- ja kuluttajavirasto pitää tässä laissa säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi rekisteriä sellaisista matkapalveluyhdistelmien tarjoajista, joiden on asetettava vakuus 3 §:n nojalla (*rekisteri vakuudenasettamisvelvollisista*).

Sen, joka aikoo tarjota matkapalveluyhdistelmiä ja joka on velvollinen asettamaan vakuuden, on tehtävä ilmoitus Kilpailu- ja kuluttajavirastolle rekisteriin merkitsemistä varten. Ilmoitukseen on sisällytettävä 15 §:n 1 momentin 1–6 kohdassa tarkoitetut tiedot. Ilmoitukseen on liitettävä ote kaupparekisteristä tai muusta vastaavasta julkisesta rekisteristä, selvitys rekisteröinnistä perittävän maksun suorittamisesta sekä perusteltu selvitys toiminnasta vakuuden arvioimiseksi.

14 §

Rekisteröinnin edellytykset

Kilpailu- ja kuluttajaviraston on rekisteröitävä ilmoituksen tekijä rekisteriin vakuudenasettamisvelvollisista, jos tämä:

- 1) on täyttänyt velvollisuuden asettaa vakuus;
- 2) ei ole konkurssissa ja, jos hän on luonnollinen henkilö, on täysi-ikäinen eikä hänen toimintakelpoisuuttaan ole rajoitettu; ja
- 3) ei ole kolmen edeltävän vuoden aikana toistuvasti tai huomattavassa määrin laiminlyönyt hoitaa veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- ja työttömyysvakuutusmaksuihin sekä Tullin perimiin maksuihin liittyvät velvollisuutensa.

15 §

Rekisteriin merkittävät tiedot ja muutoksista ilmoittaminen

Rekisteriin vakuudenasettamisvelvollisista merkitään:

1) luonnollisen henkilön täydellinen nimi ja henkilötunnus tai sen puuttuessa syntymäaika sekä toiminimi, mahdollinen aputoiminimi, yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunniste sekä yhteystiedot;

2) oikeushenkilön toiminimi, mahdollinen aputoiminimi, yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunniste sekä yhteystiedot;

3) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön käyttämä markkinointinimi;

4) se, toimiiko elinkeinonharjoittaja matkanjärjestäjänä, Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneen matkanjärjestäjän matkanvälittäjänä vai yhdistetyn matkajärjestelyn hankkimista edesauttavana tahona;

5) tieto siitä, tarjoaako elinkeinonharjoittaja lentokuljetuksia 1 §:n 2 momentin mukaisesti;

6) vakuuden antaja ja vastuumäärä;

7) rekisteritunnus ja rekisteröinnin päivämäärä;

8) rekisteristä poistamisen syy ja ajankohta.

Rekisteriin merkitään myös tiedot niistä, joille on määrätty 22 §:n 1 momentissa tarkoitettu kielto tarjota matkapalveluyhdistelmiä. Tieto on poistettava rekisteristä kolmen vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jona kielto on annettu.

Rekisteriin merkittyjen tietojen muutoksista on viipymättä ilmoitettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle. Jos muutosilmoitus koskee matkapalveluyhdistelmien tarjoamisen lopettamista, ilmoitukseen on liitettävä tilintarkastajan vahvistama selvitys korvausvaatimuksesta ja maksuvelvoitteista, jotka voivat tulla suoritettaviksi vakuudesta.

16 §

Tietojen luovuttaminen rekisteristä

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 16 §:n 3 momentissa säädetään, rekisteristä saa luovuttaa henkilötietoja tulosteena tai saattaa ne yleisesti saataville sähköisen tietoverkon kautta tai luovuttaa ne muutoin sähköisessä muodossa. Tieto henkilötunnuksesta saadaan kuitenkin luovuttaa tämän lain nojalla vain, jos tieto annetaan tulosteena tai teknisenä tallenteena ja jos luovutuksensaajalla on oikeus henkilötunnuksen käsittelyyn henkilötietolain (523/1999) 13 §:n tai muun lain nojalla.

17 §

Rekisteristä poistaminen

Kilpailu- ja kuluttajaviraston on poistettava matkapalveluyhdistelmien tarjoaja rekisteristä, jos rekisteröity ei enää täytä 14 §:ssä säädettyjä rekisteröinnin edellytyksiä tai on lopettanut toimintansa.

921/2017

4 luku

Valvonta ja pakkokeinot

18 §

Valvonta

Tämän lain noudattamista valvovat Kilpailu- ja kuluttajavirasto sekä aluehallintovirastot.

19 §

Valvontaviranomaisen oikeus saada tietoja

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan on salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä annettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle sekä aluehallintovirastolle valvontaa varten välttämättömät asiakirjat ja tiedot.

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan on toimitettava Kilpailu- ja kuluttajavirastolle vahvistettu tilinpäätös yhden kuukauden kuluessa tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä Kilpailu- ja kuluttajaviraston asettamina määräaikoina perusteltu selvitys toiminnastaan vakuuden arvioimiseksi. Tilinpäätöksen yhteydessä on toimitettava myös matkapalveluyhdistelmien tarjonnan laatuun ja laajuuteen liittyvät tiedot päätyneeltä tilikaudelta.

20 §

Tiedonsaanti viranomaiselta

Kilpailu- ja kuluttajavirastolla sekä aluehallintovirastolla on oikeus salassapitovelvollisuuden ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä saada maksutta valvonnan, rekisteröinnin edellytysten ja rekisteristä poistamisen edellytysten selvittämisen kannalta välttämättömät tiedot toiselta viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta. Tiedot voidaan luovuttaa Kilpailu- ja kuluttajavirastolle sekä aluehallintovirastolle myös teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti.

21 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Kilpailu- ja kuluttajavirasto sekä aluehallintovirasto saavat salassapitosäännösten estämättä luovuttaa valvonnassa saamiaan matkapalveluyhdistelmien tarjoajaa koskevia tietoja muulle viranomaiselle tai julkista tehtävää hoitavalle, jos se on niiden tehtävien suorittamisen kannalta välttämätöntä, sekä syyttäjälle syyteharkintaa varten ja esitutkintaviranomaiselle rikosten ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi.

22 §

Pakkokeinot

Kilpailu- ja kuluttajaviraston on kiellettävä elinkeinonharjoittajaa harjoittamasta tämän lain mukaista elinkeinotoimintaa, jos vakuudenasettamiseen velvollinen matkapalveluyhdistelmien tarjoaja ei ole asettanut vakuutta tai asetettua vakuutta ei voida enää hyväksyä.

Jos matkapalveluyhdistelmien tarjoaja laiminlyö 12 §:ssä, 13 §:n 2 momentissa, 19 tai 25 §:ssä säädetyn velvollisuuden, Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi kehottaa sitä määräajassa täyttämään velvollisuutensa.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi asettaa tässä pykälässä tarkoitetun kiellon tai kehotuksen tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

23 §

Pakkokeinot eräissä rajat ylittävissä tapauksissa

Kilpailu- ja kuluttajavirasto voi ryhtyä 22 §:ssä mainittuihin toimenpiteisiin myös rajat ylittävästä kieltomenettelystä annetun lain (1189/2000) 2 §:ssä tarkoitetun ulkomaisen viranomaisen tai järjestön hakemuksesta, jos Suomesta peräisin oleva toiminta on vastoin matkapakettidirektiivin V ja VI luvun sekä VII luvun 20 artiklan säännöksiä sellaisina kuin ne on pantu kansallisesti täytäntöön sovellettavaksi tulevassa laissa.

24 §

Kieltokanteen vireillepano ulkomailla

Kilpailu- ja kuluttajaviraston oikeudesta panna vireille kieltokanne toisessa EU- tai ETA-valtiossa säädetään rajat ylittävästä kieltomenettelystä annetussa laissa.

5 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Tilintarkastaja ja kirjanpito

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan, jolla on tilintarkastuslain (1141/2015) mukaan oltava tilintarkastaja, on liitettävä Kilpailu- ja kuluttajavirastolle tämän lain 8 ja 19 §:n nojalla toimitettaviin selvityksiin tilintarkastajan lausunto, jossa tilintarkastaja vahvistaa selvityksissä esitettyjen tietojen asianmukaisuuden. Muu tarjoaja voi edellä tarkoitetun lausunnon sijaan toimittaa hallituksen ja toimitusjohtajan allekirjoittaman tietojen asianmukaisuuden vahvistavan asiakirjan, johon on liitetty edellä tarkoitettua lausuntoa vastaava lausunto, jonka on laatinut ja allekirjoituksellaan vahvistanut kirjanpitovelvollisen taloushallinnosta vastaava henkilö.

Matkapalveluyhdistelmien tarjoajan on järjestettävä kirjanpitonsa sellaiseksi, että kaikki matkapalveluyhdistelmistä ja niihin liittyvistä palveluista ennen matkan alkamista suoritetut maksut käyvät siitä ajantasaisesti ilmi. Muilta osin kirjanpidosta säädetään kirjanpitolaissa (1336/1997).

26 §

Rangaistussäännökset

Rangaistus matkapalvelurikoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 30 luvun 3 a §:ssä ja matkapalvelurikkomuksesta 30 luvun 3 b §:ssä.

Sitä, joka rikkoo tämän lain nojalla määrättyä, uhkasakolla tehostettua kieltoa tai kehoitusta, ei voida tuomita rangaistukseen samasta teosta, jos uhkasakko on lainvoimaisella päätöksellä tuomittu maksettavaksi.

27 §

Muutoksenhaku

Edellä 17, 22 ja 23 §:ssä tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Muuhun Kilpailu- ja kuluttajaviraston päätökseen saa vaatia oikaisua siten kuin hallintolainkäyttölaissa (434/2003) säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Hallinto-oikeuden päätöksiin saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Kilpailu- ja kuluttajaviraston 4, 9 ja 17 §:n nojalla antamaa päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

28 §

Keskusyhteyspiste

Matkapakettidirektiivin 18 artiklassa tarkoitettuna keskusyhteyspisteenä toimii Kilpailu- ja kuluttajavirasto. Keskusyhteyspisteen tehtävänä on helpottaa EU- ja ETA-valtioiden välistä hallinnollista yhteistyötä ja näissä valtioissa toimivien matkapalveluyhdistelmien tarjoajien valvontaa mainitussa artiklassa tarkoitettujen tiedon antamiseen liittyvät velvollisuudet täyttämällä.

Jos Kilpailu- ja kuluttajavirasto epäilee matkapalveluyhdistelmien tarjoajan maksukyvyttömyysuojaa, sen on pyydettävä selvitys siltä EU- tai ETA-valtiolta, johon matkapalveluyhdistelmien tarjoaja on sijoittautunut. Kilpailu- ja kuluttajaviraston on vastattava toisen EU- tai ETA-valtion esittämään pyyntöön mahdollisimman pian, kuitenkin ensimmäisen kerran viimeistään 15. arkipäivänä pyynnön vastaanottamisesta.

29 §

Neuvottelukunta

Kilpailu- ja kuluttajaviraston yhteydessä voi olla matkapalveluyhdistelmäasiain neuvottelukunta, jonka työ- ja elinkeinoministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Neuvottelukunnan tehtävänä on seurata matkailualan kehitystä, sekä tämän lain soveltamista ja valvontaa, antaa lausuntoja sekä tehdä esityksiä ja aloitteita lainsäädännön ja valvonnan kehittämiseksi.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja sekä vähintään viisi muuta jäsentä, joista yksi on varapuheenjohtaja. Varapuheenjohtajalla ja muilla jäsenillä on henkilökohtainen varajäsen. Neuvottelukunnan jäsenten tulee olla matkapalveluyhdistelmäasioihin hyvin perehtyneitä.

Neuvottelukunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä.

6 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

30 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2018.

Tällä lailla kumotaan valmismatkaliikkeistä annettu laki (939/2008).

31 §

Siirtymäsäännökset

Ilmoitus vakuuden asettamisesta ja 13 §:n 2 momentissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus voidaan ottaa käsiteltäväksi ennen tämän lain voimaantuloa. Vakuus voidaan hyväksyä ja ilmoituksen tekijä voidaan merkitä rekisteriin vakuudenasettamisvelvollisista tämän lain tultua voimaan.

Sellaista valmismatkaliikkeen harjoittajaa koskevat tiedot, joka tämän lain voimaan tullessa on merkittynä valmismatkaliikkeistä annetun lain mukaiseen valmismatkaliikerekisteriin ja joka on tämän lain mukaan vakuudenasettamisvelvollinen sekä asettanut hyväksyttävän vakuuden, siirretään tämän lain mukaiseen rekisteriin.

Se, joka tämän lain voimaan tullessa harjoittaa sellaista matkapalveluyhdistelmien tarjoamista, joka edellyttää tämän lain mukaan vakuuden asettamista ja rekisteröintiä, saa jatkaa toimintaansa, kunnes päätös vakuuden hyväksymisestä ja rekisteriin merkitsemisestä on tehty, jos vakuus asetetaan ja 13 §:n 2 momentissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus tehdään kahden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2017

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Työministeri Jari Lindström